

[Helge Sander]

på det tidspunkt. Men jeg kan da så fortælle, at Venstre har forsøgt at samle vores aktive indstilling til en reform på området i 10 overskrifter:

Vi mener for det første, at en finansieringsreform er helt afgørende. Det må være et mål, at arbejdsmarkedets parter deler udgiften fifty-fifty, og vi ser meget gerne, at forsikringsprincipperne efterlevs så meget som overhovedet muligt, og at der på den måde bliver sammenhæng mellem bidrag og ydelser. Det er vi sikre på vil give en større fleksibilitet, et større ansvar og en større indflydelse til parterne – alt i alt et betydelig bedre resultat.

Som punkt 2 vil vi gerne nævne en ydelsesreform. Der er for få incitament, når vi har verdens højeste kompensationsniveau og verdens længste dagpengeperiode. Det virker altså tosset, at allerede fra det 41. år kan man blive i systemet, som det er skruet sammen efter regeringens seneste udspil. Fra det 41. år! Der er noget fundamentalt galt.

Til gengæld vil jeg gerne understrege, at vi er meget tilfredse med regeringens udspil med hensyn til optjeningsretten: at den ikke kan opnås i forbindelse med støttet arbejde.

Punkt 3 hedder »Decentral arbejdsmarkedspolitik«, og det var jeg inde på kort før morgenstunden forleden. Og når jeg var det, så var det, fordi det faktisk overraskede mig, at statsministeren nævnte det som punkt 1 i sine tre afsluttende bemærkninger.

Som allerede nævnt synes vi, overskriften er utrolig vigtig. Men vi synes, det er lige så vigtigt, at indholdet er til stede. Og det er det ikke i regeringens forslag, og det er problemet.

Vi mener faktisk, at det lige akkurat skulle være omvendt, nemlig at man kunne bruge 2-3 mia. kr. centralt, og så kunne man bruge en halv snes milliarder decentralt, altså ude i amterne, hvor de regionale arbejdsmarkedsråd så kunne tage hensyn til de lokale forhold, dels virksomhederne og dels de ledige.

Punkt 4 kalder vi »Oprettelse af frivillige arbejdsmarkedsforsikringer«. Det individuelle forsikringselement skal styrkes mest muligt. Og vi er meget, meget store tilhængere af, at der bliver mulighed for at tegne tillæggsforsikringer, der kan kombineres med de kendte ordninger. Den enkelte lønmodtager kan altså med andre ord selv bestemme sin præmiestørrelse og altså også sin dækningsgrad. Og dette

forslag må meget gerne ses i sammenhæng med, at vi i hvert fald møder flere og flere, som føler, de får deres økonomi slået i stykker, fordi de går fra en forholdsvis høj indtægt og ned til dagpengemaximum. Her kan man selv få indflydelse på, at man ikke får den store nedgang i løbet af ganske kort tid, hvis man bliver ledig.

Punkt 5: »Indførelse af senydelse«. Vi synes, vort system i dag er et underligt ufleksibelt rod. Vi har efterløn, vi har overgangsydelse, vi har delpension. Vi vil gerne have et nyt, fleksibelt system, hvor der tages langt mere hensyn til arbejdstagerne og også til arbejdspladserne. Vi tror, det ville være en vældig god idé, hvis regeringen f.eks. besøgte Grundfos, og at man i det hele taget var mere åben over for deltidsarbejde.

Punkt 6: »Oprettelse af tværfaglige a-kasser«. Hvis det var således, at vi fik nogle flere a-kasser, var vi sikre på, at vi ville opnå en betydelig billigere administration, og at der kun blev udbetalt dagpenge ved reel ledighed. I dag er det – det synes jeg også Politikens artiklerie på det seneste har afsløret – et voldsomt, ineffektivt bureaukrati, der præger vore a-kasser.

Punkt 7 kalder vi »Brugerbetaling i efteruddannelsessystemet«. Vi føler, der er behov for, at der bliver en større pris- og kvalitetsbevidsthed inden for vore efteruddannelser, og vi vil dermed også sikre, at vi i højere grad får et udbud, der svarer til det behov, som man har på arbejdsmarkedet.

Punkt 8: »Pligt til at tage anvist eller henvist arbejde fra første ledighedsdag«. Nu er det således, at man skal tage passende arbejde efter en temmelig lang periode. Vi føler ikke, at det er rimeligt.

Punkt 9: »Ophævelse af fradrag for fagforeningskontingenter«. Her må jeg også sige at der er et område, hvor vi undrer os over, at regeringen ikke har taget fat, når man ellers er gået så hårdt til værks, som tilfældet er. Det er jo således, at der på dette område er vidt forskellig betaling for de enkelte, fordi man har forskellige administrationskontingenter og så fagforeningskontingenter ud over grundbidraget. Derfor føler vi, at dette område trænger til at blive betydelig mere omkostningsbevidst, og det tror vi kun kan ske, hvis det fradrag, man har i dag, bortfalder.